

ॐ हिरण्यवर्णां हरीणीं सुवर्णरजतस्रजाम् ।

चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवह ॥१॥

om hiraṇyavarṇāṃ harīṇīm suvarṇa rājata-srājām |
candrām hiraṇ-māyīm lakṣmīm jātavedo ma āvaha || 1 ||

तां म आवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।

यस्यां हिरण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम् ॥२॥

tām ma āvaha jātavedo lakṣmīm anāpagāminīm |
yasyām hiraṇyam vindeyam gāmaśvam puruṣān aham || 2 ||

अश्वपूर्वा रथमध्यां हस्तिनादप्रबोधिनीम् ।

श्रियं देवीमुपह्वये श्रीमा देवीर्जुषताम् ॥३॥

aśva-pūrvām rātha-madhyām hasti-nāda prabodhinīm |
śrīyam devīm upahvaye śrīr-mā devī juṣatām || 3 ||

कां सोस्मितां हिरण्यप्राकारामार्द्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीम् ।

पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥४॥

kām sōsmītām hiraṇya prākārām ādrām jvalantīm tṛptām tarpayantīm |
padme sthitām padma-varṇām tām ihopahvaye śrīyam || 4 ||

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम् ।

तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्रपद्येऽलक्ष्मीमे नश्यतां त्वां वृणे ॥५॥

candrām prābhāsām yaśasā jvalāntīm śriyām loke dēva juṣṭām udārām |
tām padminīmīṁ śaraṇam ahaṁ prapādye'lakṣmīr me naśyatām tvām vṛṇe || 5 ||

आदित्यवर्णे तपसोऽधिजातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः ।

तस्य फलानि तपसा नुदन्तु मायान्तरायाश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥६॥

āditya vārṇe tapaso'dhijāto vanaśpatiḥ tava vṛkṣo'tha bilvaḥ |
tasya phalāni tapasā nūdantu māyāntārā yāścā bāhyā ālakṣmīḥ || 6 ||

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह ।

प्रादुर्भूतोऽस्मिं राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥७॥

upaitu mām dēva-sakhaḥ kīrtiśca maṇinā saha |
prādurbhūto'smi rāṣṭre'smin kīrtim ṛddhiṁ dadātu me || 7 ||

क्षुत्पिपासामलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहम् ।

अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात् ॥८॥

kṣut-pipāsām malām jyeṣṭhām ālakṣmīm nāśayāmyaham |
abhūtiṁ asamṛddhiṁ ca sarvān nirṇuda me grhāt || 8 ||

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।

ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥९॥

gandha-dvārām durādhārṣām nitya puṣṭām karīṣiṇīm |

īśvarīgum sarva bhūtānām tām ihopāhvaye śriyam || 9 ||

मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमशीमहि ।

पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां यशः ॥१०॥

manasaḥ kāmam ākūtiṁ vācas satyam āśīmahī |

paśūnāgum rūpam-annasya mayi śrīś śrayatām yaśaḥ || 10 ||

कुर्दमेन प्रजाभूता मयि सम्भव कुर्दम ।

श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीम् ॥११॥

kardamēna prajā-bhūtā mayi sambhava kardama |

śriyam vāsayā me kule mātaram padma mālinīm || 11 ||

आपः सृजन्तु स्निग्धानि चिक्रीत वस मे गृहे ।

नि च देवीं मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥१२॥

āpās sṛjantu snigdhāni ciklīta vasa me grhe |

nicā devīm mātaraḡgaś śriyam vāsayā me kule || 12 ||

आ॒र्द्रा पु॒ष्करिणीं पु॒ष्टिं पि॒ङ्गलां प॑द्ममालिनीम् ।

च॒न्द्रां हि॒रण्मयीं ल॒क्ष्मीं जा॑तवेदो म॒ आव॑ह ॥१३॥

ārdrām puṣkarīṇīm puṣṭim suvarṇām hēma mālinīm |
sūryām hiraṇmayīm lakṣmīm jātavedo ma āvaha || 13 ||

आ॒र्द्रा यः करिणीं य॒ष्टिं सुव॑र्णा हे॒ममालिनीम् ।

सूर्या॑ हि॒रण्मयीं ल॒क्ष्मीं जा॑तवेदो म॒ आव॑ह ॥१४॥

ārdrām yaḥ kariṇīm yaṣṭim piṅgalām pādma mālinīm |
candrām hiraṇmayīm lakṣmīm jātavedo ma āvaha || 14 ||

तां म॒ आव॑ह जा॑तवेदो ल॒क्ष्मीमन॑पगामिनीम् ।

यस्यां॑ हि॒रण्यं प्र॑भूतं गावो॑ दा॒स्योऽश्वान्, वि॒न्देयं पु॑रुषानहम् ॥१५॥

tām ma āvaha jātavedo lakṣmīm ānapagāminīm |
yasyām hiraṇyam prabhūtaṁ gāvō dāsyo'śvān vindeyam puruṣān aham || 15 ||

यः शु॒चिः प्र॑यतोभू॒त्वा जुहु॑या॒दाज्य॑मन्वहम् ।

सू॒क्तं प॑ञ्चद॒शर्च॑ च श्री॒कामः॑ स॒ततं॑ ज॒पेत् ॥१६॥

yaś śuciḥ prayato bhūtvā jūhuyād ājyam anvāham |
sūktam pañca dāśarcam ca śrī kāmā satataṁ jāpet || 16 ||

पद्मानने पद्मउरू पद्माक्षि पद्मसंभवे।

तन्मे भजसि पद्माक्षि येन सौख्यं लभाम्यहम्॥१७॥

padmā-priye padmini padma-haste padmālaye padma-dalāyātākṣi |

viśvā-priye viṣṇu maṇo'nukūle tvat pāda padmam mayi sannidhatsva || 17 ||